

HOTĂRÂREA PLENULUI CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

De modificare și completare a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013, „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației, în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto”

Ținând cont de modificările și completările operate în Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 și Codul de procedură civilă, în temeiul art. 2 lit. d), art. 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789-XIII din 26.03.1996, art. 17 Cod de procedură civilă, Plenul Curții Supreme de Justiție

hotărăște:

Se modifică și se completează Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației, în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto”, după cum urmează:

1. La punctul 1, subpunctul 15 și la punctul 10, sintagma „privind stabilirea primei de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă” se substituie cu sintagma „cu privire la primele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto”.

2. La punctul 11:

a) alineatul (1), sintagma „pentru toată perioada pentru care se emite polița de asigurare” se înlocuiește cu sintagma „pentru toată perioada de asigurare, specificată în polița de asigurare RCA și/sau în certificatul de asigurare „Carte Verde”;

b) alineatul (2), sintagma „Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind stabilirea primei de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă nr. 53/5 din 31.10.2008” se substituie cu sintagma „Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la primele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. 26/10 din 13.06.2013”.

Punctul 11 se completează cu alineatul (3), cu următorul conținut:

„Primele de asigurare de bază și valoarea coeficienților de rectificare, aferenți asigurării obligatorii de răspundere civilă auto internă și externă, se stabilesc de

către asigurători, în baza calculelor efectuate în conformitate cu metodologia unică, aprobată de autoritatea de supraveghere, care va stabili modul de calcul al primelor de asigurare de bază, tipurile de coeficienți de rectificare și modul de calcul al acestora, cota minimă și cota maximă a cheltuielilor asiguratorului și a marjei de profit, incluse în structura primei de asigurare, alte aspecte actuariale. Prima de asigurare, spre încasare de la asigurat, se calculează prin aplicarea la prima de asigurare de bază a coeficienților de rectificare și a coeficientului bonus-malus.”

3. Punctul 17:

a) alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Litigiile apărute între asigurator și asigurat, precum și între alte persoane, care țin de exercitarea obligațiilor de asigurare (CASCO și asigurare obligatorie), se înaintează în oricare din sediile instanței, în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului, iar împotriva unei organizații, în unul dintre sediile instanței, în a cărei rază teritorială se află sediul persoanei juridice respective (art. 38 CPC).”;

b) alineatul (2) va avea următorul conținut:

„Acțiunile în materie de asigurare se pot depune în oricare dintre sediile instanței de la domiciliul asiguratului, de la locul aflării bunurilor sau de la locul accidentului (art. 39 alin. (13) CPC).”

4. Punctul 31 se va expune în următoarea redacție:

„Plata despăgubirilor de asigurare este obligatorie pentru asigurători, în cazul survenirii riscului asigurat și stabilirii vinovăției persoanei în comiterea accidentului rutier, atât în contractele CASCO, cât și în contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

În același timp, legislatorul, prin prisma art. 17 alin. (1) din Legea nr. 407-XVI, a stabilit temeieri de refuz deplin sau parțial de a plăti despăgubirea de asigurare în asigurarile de bunuri.”

5. La punctul 36, alineatele (2) și (3) se exclud.

6. La punctul 37, alineatele (1), (2) și (5), cuvântul „asigurat” se exclude.

7. La punctul 43, alineatele (2), (3) și (4) se exclud.

8. La punctul 50, sintagma „prin deducerea uzurii din costul părților componente sau a pieselor înlocuite (art. 40 alin. (7) din Legea nr. 414-XVI), în perioada stipulată expres la art. IV din Legea nr. 94 din 26.04.2012 pentru modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative. Prin această lege, s-a extins termenul de aplicare a uzurii până la 19.07.2015” se exclude.

9. La punctul 54, alineatul (4) se exclude.

10. Se completează cu punctul 54.1, cu următorul conținut:

„În cazul achitării despăgubirii prin virament, în contul bancar al unității de specialitate, în procesul evaluării pagubei, atunci când este necesară înlocuirea părților componente și a pieselor, cuantumul despăgubirii de asigurare urmează a fi stabilit de asigurător, ținând cont de următoarele:

a) pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de până la 3 ani și un parcurs de până la 100000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate, acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese originale noi;

b) pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de 4 ani și mai mult și/sau un parcurs mai mare de 100000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate, acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese noi, fabricate în bază de licență (piese after market) sau originale, foste în folosință, care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele nou fabricate, în bază de licență sau cele originale, foste în folosință, nu sunt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina, conform prețului la părțile componente și piesele originale noi.

În cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament, în contul bancar al persoanei păgubite, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește, luând în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate, acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese nou fabricate, în bază de licență sau originale, foste în folosință, care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele nou fabricate, în bază de licență sau cele originale, foste în folosință, nu sunt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina, ținând cont de dispozițiile alin. (8) al art. 23 din Legea nr. 414-XVI. Actele de evaluare a despăgubirii de asigurare, întocmite fără respectarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 414-XVI, nu pot servi drept temelie pentru achitarea despăgubirii de asigurare.”

11. La punctul 55, alineatul (2) sintagma „40 alin. (6)” se exclude.

Președintele Curții Supreme de Justiție
Chișinău, 26 februarie 2018, nr. 4.

Mihai Poalelungi